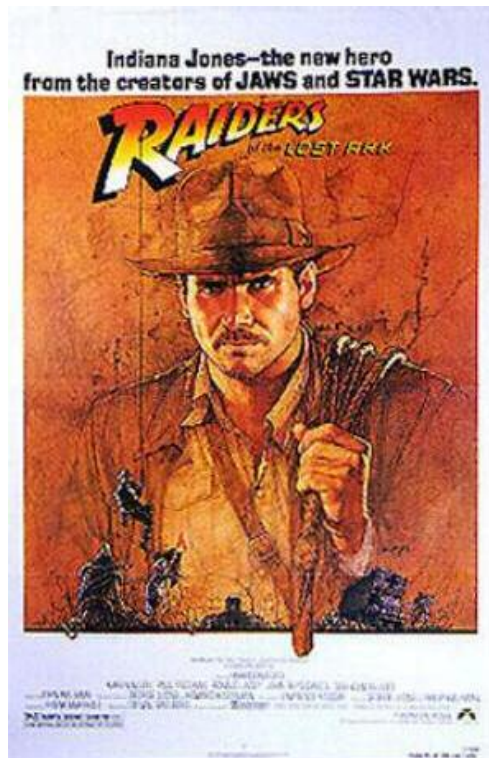

Preek over de Ark van het Verbond (Exodus 25:10-22)

Eind augustus '99 stond er in het Nederlands Dagblad een artikeltje met een titel die me opviel: "Speurtocht naar de ark des verbonds". Het artikeltje was de aankondiging van een televisiedocumentaire over dit onderwerp. De ark die door Mozes in opdracht van God was gemaakt is namelijk sinds de verwoesting van de tempel van Salomo spoorloos.

Allerlei verhalen en legenden zijn er sindsdien ontstaan over de vraag waar de ark nu zou zijn, maar nog niemand heeft de ark echt terug gevonden. Er hangt als het ware een mysterieuze mist over de geschiedenis van de verbondskist, sinds die in de Bijbel niet meer genoemd wordt. Steven Spielberg, de beroemde regisseur, heeft er zelfs een speelfilm aan gewijd: "Raiders of the Lost Ark", waarin Indiana Jones en de nazi's proberen de ark in handen te krijgen.

poster van de film "Raiders of the Lost Ark"

Ik heb de documentaire helaas niet gezien, maar het zette me wel aan het denken. Stel je voor dat de ark zou worden teruggevonden! Met daarin de stenen tafelen, waarop in Gods handschrift de Wet is te lezen! Wat een geweldig bewijs voor het Joodse en christelijke gelijk! Iedereen moet dan wel geloven, dat God bestaat en de Bijbel historisch betrouwbaar is.

Toch geloof ik niet dat de ark ooit zal worden gevonden. Ik hoop u vanmorgen vanuit de Bijbel duidelijk te maken waarom de ark in de mist van de geschiedenis verdwenen is.

We lezen voor het eerst in de Bijbel over de ark van het verbond in Exodus 25:10-22, wanneer Mozes van God de opdracht krijgt om de tabernakel te bouwen. Laten we dat gedeelte samen lezen.

Zij moeten dan een ark van acaciahout maken, twee en een halve el lang, anderhalve el breed, en anderhalve el hoog. Gij zult die overtrekken met louter goud; van binnen en van buiten zult gij die overtrekken en er rondom een gouden omlijsting op maken. Gij zult er vier gouden ringen voor gieten en die bevestigen aan de vier voetstukken en wel twee ringen aan de ene zijwand en twee ringen aan de andere zijwand. Gij zult draagstokken van acaciahout maken en die met goud overtrekken. Gij zult de draagstokken steken in de ringen aan de zijwanden van de ark, om daarmee de ark te dragen. De draagstokken zullen in de ringen van de ark blijven, zij zullen er niet uit verwijderd worden. In de ark zult gij de Getuigenis leggen, die Ik u geven zal. Ook zult gij een verzoendeksel van louter goud maken, twee en een halve el lang en anderhalve el breed. En gij zult twee cherubs van goud maken, van gedreven werk zult gij ze maken, aan de beide einden van het verzoendeksel. Maak een cherub aan het ene einde en een cherub aan het andere einde; uit een stuk met het verzoendeksel zult gij de cherubs op zijn beide einden maken. De cherubs zullen twee vleugels uitgespreid houden naar boven, met hun vleugels het verzoendeksel bedekkende en hun aangezicht naar elkander gericht; naar het verzoendeksel zullen de aangezichten der cherubs gericht zijn. Gij zult het verzoendeksel bovenop de ark leggen en in de ark zult gij de getuigenis leggen, die Ik u geven zal. En Ik zal daar met u samenkomen en van het verzoendeksel af, tussen de beide cherubs op de ark der getuigenis, over alles met u spreken wat Ik u voor de Israëlieten gebieden zal.

Nadat God bij de berg Sinai een verbond heeft gesloten met het volk Israël, geeft de Here aan Mozes opdracht een ark te bouwen. Kort samengevat komt het hierop neer: de ark wordt een kleine kist met een deksel erop. In deze kist zal de wet worden bewaard.

De afmetingen van de kist zijn niet bijzonder imponerend. Een el is ongeveer 50 centimeter. Dus de ark was zo'n 1 meter 25 lang en 75 centimeter hoog en breed. Bij de hoogte moet je dan de cherubs (engelenfiguren) niet meerekenen. Op de foto zien we een scène uit de film "Raiders of the Lost Ark", waarbij we de ark goed in verhouding kunnen zien.

Veel aandacht in het gelezen stukje gaat uit naar het verzoendeksel. Dit deksel is in de eredienst van Israël zeer belangrijk. Eén keer per jaar mocht de hogepriester in het allerheiligste deel van de tabernakel en later de tempel komen. Hij bracht dan bloed mee van een bokje dat geslacht was als zondoffer voor het volk. Dat bloed sprenkelde de hogepriester dan op het verzoendeksel en ook voor het verzoendeksel op de grond. Zo doet hij verzoening over de onreinheid van de Israëlieten en over de zonden van het volk. (zie Lev. 16:16)

Een prachtige les zit hierin: zoals we lazen lag de Wet IN de verbondskist. Geen enkel mens kan ooit uit zichzelf de wet houden en daarmee is de wet eigenlijk het doodsvonnis. Maar God is genadig en had een voorziening getroffen om de mensen met zich te verzoenen: door een offer met bloed te brengen. In Leviticus staat dat als volgt: *Het bloed bewerkt verzoening door middel van de ziel.* (Lev. 17:11) Dat betekent: in het bloed van het offerdier zit de ziel van het offerdier. Het beest is gestorven in plaats van de zondaar.

We zien dit principe al direct bij de 1^e zonde in het paradijs. Adam en Eva verstopten zich toen voor God, omdat zij al aanvoelden dat een zondaar niet zonder bedekking kan verschijnen voor de ogen van de heilige God. Ze schaamden zich omdat ze naakt waren. God gaf ze toen kleren van vellen. Er vloeide voor het eerst bloed, onschuldige dieren moesten sterven om de schuldige mensen te bedekken! (Gen. 3:21)

En zo is dat ook met het verzoendeksel. Wanneer God naar zijn verbondskist zou kijken zonder dat het verzoendeksel erop lag, dan zag Hij de wet erin liggen die de dood eiste van de zondaar. Maar nu zag Hij in plaats daarvan het deksel dat de wet bedekte en op dat deksel het bloed dat gestort was als verzoening van de zonden. En daarmee is Gods heilige toorn over de zonde weg. Bloedstorting was de enige manier waarop Israël aan de vloek van de wet en de straf op de zonde kon ontkomen.

Overigens heeft het Hebreeuwse woord “káphar” dat bij ons als ‘verzoening’ is vertaald ook de betekenissen ‘sussen’, ‘kalmeren’, ‘bedaren’. Een Hebreeuws woord dat daar weer van afgeleid werd is “kòpher”. Misschien herkent u daarin het Engelse woord ‘cover’, oftewel: bedekken! Het bloed dat Gods boosheid over de zonde tot bedaren brengt bedekt het deksel boven de wet.

In de Bijbel staat een duidelijk voorbeeld van wat er gebeurt, wanneer het deksel niet op de ark ligt. De Filistijnen hebben in de tijd van Samuël de ark buitgemaakt in een oorlog met Israël. Wanneer de ark in het land van de Filistijnen is breken er allerlei plagen uit en ze besluiten de ark weer terug te sturen naar Israël. Bij het plaatsje Beth-Semes komt de ark het land binnen en de inwoners zijn blij verrast, wanneer ze de verbondskist weer terug zien. Ze zetten de ark op een grote steen en vieren feest en brengen offers voor de Here. Maar aan dat feest komt een abrupt einde: de Here doodt 50 mannen van het dorpje *omdat zij in de ark des HEREN gezien hadden. Toen zeiden de mannen van Beth-Semes: Wie zou kunnen bestaan voor het aangezicht van de HERE, deze heilige God?* (1 Samuël 6:19-20, Statenvertaling)

Wat was er gebeurd, dat God zo ingreep? Het is maar een klein woordje: de mannen hadden IN de ark gekeken. Even was het deksel eraf gehaald en de wet lag zonder bedekking. De bescherming van het bloed was weg! Onmiddellijk volgde het doodsvonnis voor de mannen van Beth-Semes. Zo belangrijk is dus het principe van bedekkend bloed als verzoening voor de zonde.

Dit oudtestamentische principe is een prachtige afbeelding van wat Christus heeft gedaan. De offers van de priesters en het hogepriesterlijk werk op de Grote Verzoendag wezen vooruit naar het werk van Christus. Hij stierf aan het kruis, terwijl Hij onschuldig was, net zoals al die offerdieren. Zijn bloed vloeide om onze schuld weg te nemen.

De ark met het verzoendeksel is dus een beeld van Christus. Laten we Exodus 25 er weer bij pakken en een aantal details daaruit beter bekijken.

In vers 10 staat dat de ark van **acaciahout** moest worden gemaakt. De acacia groeit in het Midden-Oosten vaak in de woestijn. Een teken van leven in een dorre en doodse wereld, net zoals Jezus het Licht was in de duisternis (Joh.1:5). In Jesaja 53:2 wordt profetisch van Hem gezegd: *“Want als een loot schoot hij op voor zijn aangezicht, en als een wortel uit dorre aarde; hij had gestalte noch luister, dat wij hem zouden hebben aangezien, noch gedaante, dat wij hem zouden hebben begeerd.”*

Een acaciaboom is niet bepaald een mooie boom om te zien: scheefgegroeid door de wind en de barre omstandigheden. Maar toch is deze boom heel sterk. De buitenkant ziet er weerbarstig uit, maar wanneer je de takken van de schil ontdoet komt de prachtige goudgele binnenkant tevoorschijn. Zo was Jezus innerlijk ook volmaakt.

Vervolgens staat er in vers 11 dat de hele ark overtrokken moest worden met **zuiver goud**. Wanneer de Bijbel spreekt over zuiver goud heeft dat vaak te maken met de glans van Gods heerlijkheid. Denk bijvoorbeeld aan de beschrijving van het Nieuwe Jeruzalem. Johannes spreekt in zijn evangelie ook namens de discipelen, die de heerlijkheid van Jezus hebben gezien, *een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid.* (Johannes 1:14).

We hadden al gezien dat de 10 geboden in de ark werden neergelegd. De 10 geboden beginnen met de Naam van God: IK BEN de Here uw God. Jezus heeft vooral in het Johannesevangelie vaak verklaard dat Hij de IK BEN is. En deze Goddelijke Persoon is mens geworden om de wet te vervullen. Hij was de enige die aan de eis van de gehoorzaamheid kon voldoen. Hij was ook de enige die met recht de woorden van Psalm 40:9 kon uitspreken, waar staat: *Ik heb lust om uw wil te doen, mijn God, uw wet is in mijn binnenste.*

Ziet u het? De **wet** lag in het binnenste van de ark, onder het verzoendeksel met het bloed. Jezus droeg de wet in zijn binnenste, Hij was de volmaakte drager van het Woord. En Hij hield zijn Woord! Terwijl de wet spreekt van oordeel, sprak het verzoendeksel de zondaar vrij. Zo spreekt Christus Jezus ons ook vrij van het oordeel door zijn bloed. Maar wat Hij deed gaat een stapje verder: *want het is onmogelijk dat het bloed van stieren en bokken zonden zou wegnemen* (Hebr. 10:4). Dierenbloed nam geen zonden weg, maar *bedekte* die. Maar Jezus neemt de zonden echt weg (Hebr.9:26): je kunt met Hem opnieuw beginnen. Vergeven is voor God vergeten. *Gij weet dat Hij geopenbaard is, opdat Hij de zonden zou wegnemen, en in Hem is geen zonde. Een ieder, die in Hem blijft, zondigt niet*, zo staat er in 1 Johannes 3 (vers 5-6).

Ik hoop dat het u nu duidelijk is geworden dat de ark van het verbond een beeld is van de Here Jezus als verzoener van de zonden. Begint u al een beetje te begrijpen waarom er geen ark meer is en wordt teruggevonden?

Christus zélf is reeds geopenbaard, waarom hebben we nog een beeld nodig?

In Jeremia 3 spreekt de profeet namens God over de tijd van herstel van Israël en Juda, wanneer Gods volk zich bekeert en Jeruzalem het centrum van de godsdienstige wereld zal worden. We noemen deze tijd het vreedrijk en de Bijbel stelt deze periode op 1000 jaar. In dit vreedrijk zal de wedergekomen Christus regeren op aarde in Jeruzalem (Zach. 14, Openb. 20). Leest u even een stukje mee uit Jeremia 3:16-17:

*Als gij u dan vermeedert en vruchtbaar wordt in het land in die dagen, luidt het woord des Heren, **dan zal men niet meer spreken over de ark van het verbond des Heren; zij zal niemand in de zin komen, men zal aan haar niet meer denken en haar niet zoeken, en zij zal niet weder gemaakt worden.** Te dien tijde zal men Jeruzalem noemen de troon des Heren, en alle volken zullen zich daarheen verzamelen om de naam des Heren te Jeruzalem, ...*

Duidelijk nietwaar? De ark van het verbond (als beeld van Jezus) is overbodig, als Jezus zelf aanwezig is.

Dat kunnen we ook opmaken uit de hoofdstukken in Ezechiël (40-43), waar wordt beschreven hoe de nieuwe tempel te Jeruzalem eruit komt te zien. Hoe u ook zoekt in deze hoofdstukken, nergens wordt de ark van het verbond beschreven, alle andere voorwerpen wel...

En Openbaring toont ons het Nieuwe Jeruzalem. Maar ook daarin geen ark, zelfs geen tempel, *want de Here God, de Almachtige, is haar tempel, en het Lam* (21:22).

Een andere interessante tekst in dit verband vinden we in Openbaring 11:19, waar Johannes na de zevende bazuin de tempel Gods, die in de hemel is, ziet opengaan. In deze hemelse tempel ziet hij de ark van het verbond. Inderdaad, na de hemelvaart is de Grote Verzoener in de hemel. Daar heeft Hij zijn bloed als bewijs van de door Hem verdiende verlossing gebracht in het heiligdom. (Hebr. 9:12)

Ik kan me nu voorstellen dat u denkt: mooie woorden, maar wat kan ik daar vandaag mee? Wel, ik hoop u tenslotte duidelijk te maken, dat het verhaal van de ark ons ook vandaag de dag nog veel te vertellen heeft. U zou de Hebreeënbrief daarvoor eens moeten doorlezen. Veel daarin heeft het Hogepriesterlijk werk van Christus als thema. Mag ik een klein gedeelte daarvan nog aan u voorleggen?

In hoofdstuk 9 vers 11 – 14 lezen we (in de vertaling van Het Boek):

Christus kwam als hogepriester van het nieuwe verbond dat wij nu hebben. Hij is de grotere en meer volmaakte tent in de hemel binnengegaan, die niet door mensen is gemaakt en niet tot deze wereld behoort. Eens en voor altijd ging Hij met bloed het Allerheiligste binnen en sprenkelde het op de plaats waar de zonden worden vergeven. Maar dat was niet het bloed van bokken en kalveren: nee, het was Zijn eigen bloed. En daarmee heeft Hij ons voor eeuwig van de zonde bevrijd.

*Als het bloed van bokken en stieren en de as van jonge koeien van zonden konden reinigen, hoeveel te meer zal dan het bloed van Christus ons **hart en leven veranderen**. Hij, Die Zelf zonder zonden is, heeft door de hulp van de eeuwige Geest Zich gewillig aan God overgegeven om voor onze zonden te sterven. **Daardoor** kunnen wij met een gerust hart de levende God dienen.*

Let eens op die vetgedrukte woorden. We moeten niet stil blijven staan, nadat we gehoord hebben dat de hemelse Hogepriester ons van de zonde heeft bevrijd! Door de zonde misten we ons doel: we dienden de levende God niet. Maar Christus wil u bevrijden, zodat u een nieuw mens wordt, die aan Gods doel beantwoordt. Ons hart en leven veranderen, we worden van binnen rein door de werking van Gods Geest. Door die Geest ontdekken we dat het leven met God ons een gerust hart geeft, omdat Hij ons helpt om Gods wil te doen.

De ark van het verbond sprak van *verzoening* door bedekking met *dierenbloed*. Christus werk spreekt van *vergeving, reiniging en bevrijding* door Zijn *eigen* bloed. Maar bij beiden geldt: het is een nieuwe start. Verander uw hart en leven door de hulp van de Heilige Geest. U krijgt de kans om een nieuw leven te beginnen, een leven waarin de zonde steeds minder de kans zal krijgen. U bent bevrijd van de zonde, dat betekent: de zonde beheerst uw leven niet meer. Helaas zondigen we nog wel, maar u bent niet meer in de macht van de zonde. En gaat het verkeerd? Breng het dan voor de troon in de hemel. Christus, de grote Hogepriester, heeft zijn bloed daar gebracht. *Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.* (1Joh.1:9) Want in de hemel staat nu geen oordeelstroon, maar een genadetroon, dankzij het werk van onze Here Jezus Christus! Halleluja!

Amen

6 september 1999